

Архиепископ прашки и чешких земаља Михаил богослужио у барском Саборном храму

Отац Слободан: Везе нашега народа са чешким и словачким народом су дубоке и трају вјековима

Његово високопреосвештенство Архиепископ прашки и чешких земаља г. Михаил служио је у 21. недјељу по Педесетници Свету архијерејску литургију у Саборном храму Светог Јована Владимира у Бару. Саслуживали су му протојереј-ставрофор Слободан Зековић, протојереји Остоја Кнежевић, Љубомир Јовановић и Младен Томовић, јереј Дејан Томовић парох колашински и ђакон Ведран Грмуш.

Након прочитаног зачала из Светог јеванђеља о сијачу и сјемени сабраном вјерном народу пастирском поуком обратио се отац Остоја Кнежевић. Он је казао да је свака недјеља и свако Свето богослужење мјесто и моменат када се кроз Свете тајне сједињујемо са Богом нашим, али свака света недјеља јесте и дан када се кроз Ријеч Божију и кроз оно што чујемо у Светом јеванђељу, упућујемо како да живимо и да се спасавамо те да је тако и ове

недјеље када слушамо јеванђелски причу о сијачу и сјемени:

“Сијач је сам Бог који је посијао сјеме равномерно, али као што видимо земља на коју је пало ово сјеме, није била једнако спремна и квалитетна да прими то сјеме, а та земља на коју пада сјеме су управо срца наша, срца човјечија. И како тада у вријеме Христове проповиједи, када је Он и рекао ову причу, тако и данас, и кроз сва времена, нијесу иста срца човјечија на која пада и која примају Ријеч Божију. Мијењају се неки облици искушења и свако вријеме, како каже народна ријеч, носи своје бремене, али суштина је остала иста од онога времена до данас. Дакле, како каже на другом мјесту, тамо гдје је срце ваше, тамо је и благо ваше.”

Прота Остоја је нагласио да се сви ми хришћани, који бринемо о свом спасењу, трудимо да се ослобађамо од свега онога што гуши у нашем срцу, нашој души, то сјеме и ту Ријеч Божију:

“И на томе путу, ако искрено говоримо пред Богом и пред ближњима, доживљавамо многе падове, а све ради једнога циља: да би се то сјеме Божије, о којем се говори у данашњем Јеванђељу, нашло у нашем срцу и у нашој души као на плодној земљи гдје ће родити строструке плодове, како каже ово Јеванђеље. Ми смо свједоци кроз историју наше вјере како нас је то сјеме Божије, које је рађало строструке плодове, довело до наших живота и довело нас до живота у Христу и дало нам могућност да живимо на овој предивној земљи, да нас грије сунчева свијетлост, као дарови Божији, и да се сви данас заједно молимо овдје у овоме предивном храму”, бесједио је прота, додавши да је и овај храм у Бару строструки плод жртве, подвига и љубави према Богу Светих, од Светога Јована Владимира, преко других Светих отаца наших, па до овога нашега покољења и блаженопочившег Митрополита Амфилохија и свих оних који су му били помоћници и сарадници на овом Божијем дјелу.

На крају је протојереј Остоја Кнежевић поучио сабране да је ово Јеванђеље битно јер нас увијек подсјећа на оно што је главно: да своје срце и душе и свој ум, чистимо и да у њему увијек његујемо и узрастамо сјеме Божије, Ријеч Божију јер то је пут који нам гарантује наше спасење, а до њега стижемо увијек се сјећајући онога почетка:

“На почетак тога пута нас је упутио Свети Јован Крститељ ријечима: Покајте се јер се приближило Царство небеско. Дакле, кроз покајање, кроз свакодневну бригу о чистоћи своје душе, да наша душа и наше срце буду судови чисти, украшени за Ријеч Божију и онда ће Ријеч Божја да узраста у

нама и доноси стоструке плодове. Плодове у оној мјери колико је свакоме од нас Бог дао талената, могућности и способности, да у овом животу, који нам је дат овдје на земљи, порадимо на своје спасењу и спасењу својих ближњих. Јер ми је овдје сабрани, у Цркви Божијој, браћо и сестре, смо оно што Господ назива со земљи. Управо ми овакви грешни, са својим слабостима и недостацима, призвани смо да осолимо ову земљу Ријечју Божијом и благодаћу Божијом и животу у Богу нашем, коме нека је слава у вјекове вјекова, амин!”

На крају Свете литургије отац Слободан Зековић је заблагодарио Архиепископу Михаилу на посјети.

“Везе нашега народа са чешким и словачким народом, одакле нам долази Високопреосвећни Владика, су дубоке и трају вјековима. Прије свега везује нас једна иста вјера православна и чланови смо једне свете саборне и апостолске Цркве, а исто тако и крвно смо везани јер смо гране једнога истога словенскога стабла”, поручио је о. Слободан и подсјетио да су на просторима данашње Чешке и Словачке, Света равноапостолна браћа Кирило и Методије, просветитељи словенских народа, почели своју благословену апостолску мисију проповиједања Јеванђеља Христовог међу Словенима.

На крају, за памћење на овај дан и долазак, у име свештенства и вјерног народа барског храма, протојереј-ставрофор Слободан Зековић, архијерејски намјесник барски и старешина храма, уручио је Високопреосвећеном Архиепископу г. Михаилу фототипско издање Мирослављевог јеванђеља:

“Ваше високопреосвештенство, још једном да Вам пожелим добродошлицу, велику сте нам радост и част учинили Вашим доласком и даће Бог да се ово наше пријатељство продужи и да се и убудуће сретамо како овдје у светињама наше Митрополије, тако и у светињама Православне цркве чешких и словачких земаља.”

На крају је сабране на Светом богослужењу поздравио и благословио Архиепископ прашки и чешких земаља г. Михаил који је заблагодарио на прилици да данас у овоме храму заједно служе Свету литургију и приносе бескрвну жртву Господу.

Отац Слободан је послије Свете службе Божије, Митрополиту Михаилу показао и сјеверни параклис у Храму Светог Јована Владимира који је посвећен кнезу моравскоме Рагиславу.

Весна Девић / Дејан Вукић

Фото/видео: Дејан Вукић

mitropolija.com